

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU FA ČVUT 2018/19 ALEŠE KUŽELKY

Aleše Kuželku sleduji v podstatě po celou dobu studia, od jeho prvních školních projektů. Přišel k nám do, tehdy začínajícího atelieru NKZ, po absolvování dvou semestrů prvního ročníku, tzv. atelierů ZAN, které absolvoval v atelieru architektů Opočenského a Valoucha.. Do našeho atelieru vstoupil se třemi kolegy a pracoval na projektu bytovky v proluce v Haštalské čtvrti, historickém centru Prahy. V následujícím semestru si celá čtveřice „odskočila“ k paní profesorce Šrámkové. Už volba tohoto atelieru, a fakt, že byl do „mistrovského“ atelieru vybrán, svědčí o kvalitách studenta.

Po této, nezaplatitelné zkušenosti se všichni čtyři vrátili k nám do atelieru na společný projekt rehabilitace narušeného městského prostoru centrálního Smíchova. Do prostředí vstoupili razantním urbanistickým konceptem. Navrhli SuperBlok seskládaný z devíti menších bloků / domů, protkaný sítí pravoúhlých ulic. Předefinovali území vytvářející bariéru v živé městské prostředí, vytvářející lokální centrum. Aleš Kuželka potom navrhl do jednoho z bloků novou radnici, kterou pak rozpracoval do bakalářského projektu, který suverénně obhájil.

V magisterském studiu se k nám znovu vrátil na projekt pod Emauzy, a posléze novou koncepcí autobusového nádraží v Lounech. Na těchto projektech ale už pracoval sám, bez „komunikace“ s kolegy. Zmiňuji se o jeho cestě školou proto, že nám jeho vývoj dělá starosti. V rámci silného týmu se Aleš zdál být intelektuálním tahounem, s nábojem nevšedního zaujetí oborem. Dnes se nám zdá, že architektura pro něj přestala být tím hlavním zájmem. Jeho poslední projekty v našem atelieru se vyznačovaly více než úspornou komunikací, tedy malou chutí projekty zkoumat a převracet. Tedy to, co naopak v bakalářském stupni celou čtveřici charakterizovalo. To zaujetí se kamsi vytratilo. A takový je také jeho diplomní projekt. Bez chuti i zápachu. Na projektu si cením především jeho nehranou skromnost, civilnost. Už výběrem místa (v rámci semestrálního projektu v Kutné Hoře jsme studentům nechali vybírat místa i témata s tím, že obstojí při prezentaci městskému architektovi), pochopením kontextu a měřítku.

Jsem velice zvědavý na pohled, školou neovlivněného oponenta. Ta výše zmiňovaná skromnost je pro mne velkou ctností projektu, nevím ale, není li to spíš ctnost z nouze. Já jsem od Aleše očekával víc! Abych ale nebyl jen negativní, vysoce hodnotím grafickou úroveň výkresů, portfolia a řemeslné provedení obou modelů .

Nebýt toho, že Aleš svůj první termín prootálel, nechal bych ho bez zaváhání na projektu pracovat dál. Takto jsem nucen projekt přijmout, s nízkým ohodnocením., ve vztahu k ostatním zpracovávaným kutnohorským projektům, nejen diplomním, v našem atelieru. Ve vztahu k diplomním projektům představovaným každoročně na celoškolní výstavě ale, neváhám doporučit jeho práci k přijetí a hodnotím ji stupněm **´D – uspokojivý.**

P.S. Doufám, že Aleš po absolvování školy (o jeho absolutoriu nepochybují), bude dál hledat cestu architekturou .Jak se stát Architektem, kam se zařadit. Pokud bude chtít projektovat, jednoznačně doporučuji práci v týmu, kde snad naváže na šťastné začátky.